

Caprimulgus

Vogelwerkgroep
Midden Overijssel

Lammertink
SCHILDERSBEDRIJF

Vonderweg 29a - 7468 DC Enter
Tel. (0547) 38 13 77 - Fax (0547) 38 35 11

Nachtzwaluw

Caprimulgus

Tijdschrift van de Vogelwerkgroep Midden Overijssel

De werkgroep, opgericht op 17 januari 2001, is een onafhankelijke vereniging die zich bezighoudt met vogelonderzoek en -bescherming. Zij organiseert excursies naar vogelgebieden in en buiten de regio en geeft voorlichting over vogels.

Redactie:

Jos van Tongeren
Wilma Wijnen
Roel Janssen

Adres:

Galenshoeve 21
8052 AV Hattem
tel.: 038-4445419
e-mail:

info@vogelwerkgroepmiddenoverijssel.nl

website:

www.vogelwerkgroepmiddenoverijssel.nl

Kopij voor het volgende
nummer inleveren vóór:

15 maart - april

15 juni - juli

15 sep - oktober

15 dec - januari

Bij voorkeur per e-mail
naar:

info@wilmawijnen.nl

Tabellen en grafieken
apart aanleveren als
Word- of Excel-document.

Jaargang 19, nummer 2

April 2020

Inhoud

Bestuurlijk	4
Verslag winterbigday 2020	6
Uit de media	9
Uit het veld	11
Mystery Bird	13
Afsluiting Wierdense veld	16

Bestuurlijk

Orde op zaken....

Gelukkig, sinds eind februari is de grondwaterstand op de hoge zandgronden weer enigszins op peil en zelfs in het Wierdense Veld is het flink nat. Zo nat dat in de veenplas langs de Westerveenweg alweer dodaars en wilde eenden rondzwemmen. Ik ben benieuwd of kokmeeuwen dit jaar weer een broedpoging doen. Op 14 februari hebben André en ik, samen met Landschap Overijssel, nog wel een gesprek met Waterschap Vechtstromen moeten voeren, want het weinige water wat er in januari was gevallen werd gelijk weer afgevoerd via openstaande stuwen en gemalen. Ook via de Regge trouwens..... Gelukkig had men alle begrip en het Waterschap heeft beterschap beloofd. Sterker nog we werden uitgenodigd vaker mee te denken, ook over de kansen om in droge tijden water vanuit de Regge naar de droge delen te brengen: technisch is dat blijkbaar goed mogelijk. Weersystemen stellen wel vaker orde op zaken: na lange perioden van droogte en hitte volgt (veel) neerslag en afkoeling. Kijk maar naar Australië.

De natuur stelt ook orde op zaken momenteel. En dit keer krijgen trekvogels niet de schuld van het naar ons overbrengen van griepvirus, maar vleermuizen in Wuhan, China. Begrijp me goed de situatie is zeer ernstig, maar we maken het er natuurlijk zelf naar. "It's the economy, stupid" zei James Carville in 1992 tijdens de verkiezingscampagne van Clinton. En deze uitspraak wordt, haast elke dag, maar al te zeer bevestigd. In plaats van direct steden, landen, werelddelen af te sluiten blijven we op grote schaal van hort naar her vliegen en haalt elk land zijn landgenoten op uit besmette gebieden, met als gevolg dat binnen een paar maanden het virus zich over vrijwel de hele wereld heeft verspreid. Pas als regeringsleiders maatregelen afkondigen blijven vliegtuigen aan de grond. Meteen slaat dan ook de verwarring toe met multimedia berichten die over elkaar heen buitelen, een ongekennde en absoluut onnodige hamsterwoede en ik zag zelfs adviezen wat je aan moest met partner en kinderen wekenlang thuis. Een van die adviezen luidde "ga met elkaar de natuur in". Jawel, de moderne mens komt daar tegenwoordig blijkbaar niet zelf meer op. Sinds 12 maart moet ik verplicht thuiswerken en het is een verademing, ha ha. Ik spaar dagelijks zo'n 4 uur aan reistijd uit en het blijkt dat vogels beschermen zeker niet alleen vanuit Zeist moet. Het is mooi voorjaarsweer en ik besteed m'n tijd "buitengewoon" goed: volop citroenvlinders, parende bruine kikkers, nestkast inspecties van kool- en pimpelmezen, het paar kraanvogels in het Wierdense Veld, morgen ijsvogel- en grote gele kwiktelting enz. enz. En bij minder weer of 's avonds stel ik orde op zaken in mijn werkkamer en werk achterstallig lees- en doe werk weg, zoals het schrijven van dit stukje. Onze jaarlijkse VMO-voorjaarsvergadering is ook gegrepen door het virus en kan niet doorgaan. De aarde draait gewoon door, in het najaar een nieuwe kans.

Geniet juist nu van het voorjaar!

Gerrit Dommerholt

Voorzitter VMO

citroenvlinder

bruine kikker

Verslag van de WinterBigday 2020

Op zaterdag 25 januari jl. vond de jaarlijkse WinterBigday plaats met als deelnemers 'de Pullen' met Andre en Robert, de 'Geitenmelkers' met Gerrit en Roel en het derde duo Erik en Frans Bakker. Hier volgt het verslag van het winnende team de Geitenmelkers.

Wij hadden deze dag niet echt voorbereid, enkel de dag ervoor de waarnemingen op waarneming.nl doorgebladerd om, in het oog springende soorten op te zoeken. We vingен om 08:00 uur aan en reden richting Langenholte waar al enige tijd een Amerikaanse smient in een kolk in de uiterwaarden van de Vecht dobberde. Dat zou een gave soort zijn om mee te beginnen; voor ons persoonlijk én voor de geschiedenis van de Bigday een 'lifer'. Daar aangekomen hoorde we als eerste soorten de kleine- en de grote bonte specht roepen. Bij de kolk aangekomen zagen wij een paartje van het nonnetje, smienten, wilde- en kuifeenden en twee dodaarzen. Het bleek geen eenvoudige zaak om de bijzondere smient te zien omdat die, op een voor ons vogelaars onzichtbaar plek, vlak achter de rietkraag zat. Na enige heen en weer geloop op de dijk zagen wij hem uiteindelijk toch. Even een foto gemaakt en weer op pad voor al die andere soorten die op ons wachtten.

De volgende stop was het Zwarte Water – Noorderkolk. Daar zagen wij al vrij snel de roodhalsfuut; er vloog een havik over en enkele minuten daarna een sperwer. In de bomen boven ons miegelde het van foeragerende sijzen, putters en een enkele grote barmsijs. Ook hoorden we matkop en glanskop. Tijd voor een eerste koffiestop met sigaar om deze mooie soorten te vieren! Op weg naar de IJssel zagen we, aan de rand van Zwolle een groep grote Canadese gans met daartussen een kleine Canadese gans. Op de IJssel bij het Engelse Werk viel niet zoveel te beleven dus richting Windesheim. De grote kolk in de uiterwaarden bij de Tichelgaten was op een knobbelzwaan na helemaal leeg; ik bedoel geen vogel te zien. Plots zagen we wat daar waarschijnlijk de oorzaak van was; er vloog een adulte zeearend over. Dit is niet zo bijzonder meer want de laatste paar jaar wordt deze soort daar bijna dagelijks waargenomen. Wat wel betekende dat daarmee

Amerikaanse smient

middelste bonte specht

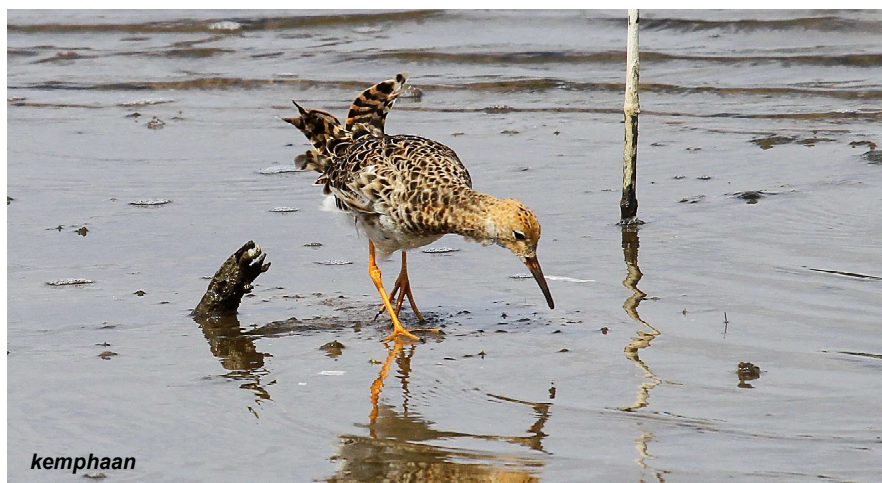
ook de kans om pijlstaarten te zien een stuk kleiner was geworden. Aan het eind van de dag zou dat ook blijken maar dat bleek niet te liggen aan de zeearend want de hele maand januari zijn er in die kolken geen pijlstaarten op waarneming.nl gemeld. In het bos van het landgoed Windesheim werden we getraceerd een middelste bonte specht, appelvink en goudvink.

Op naar de Gravenweg – Molenpolder, een weidevogelgebied dat tussen Zwolle en Wijhe ligt. Die polder is meestal goed voor leuke soorten; in het voorjaar maar ook 's winters. Een ijsvogel vloog, nadat we uitgestapt waren, als een ware schicht langs ons heen; zo dichtbij dat zijn geheel zwarte snavel goed te zien was; een man dus! Er stond een straffe koude wind die vrij spel had over het vlakke landschap. Opvallend veel buizerds en torenvalken aanwezig, maar ook grote zilverreigers en blauwe reigers waaruit je mocht concluderen dat het met de veldmuizenstand daar wel goed zat. We hoopten daarom ook op een velduil, zoals in 2018, maar die liet zich niet zien, wel een jagende vrouw bruine kiekendief. We zagen twee Duitse 'sport'- vissers een joekel van een snoekbaars opmeten en in handzame stukken snijden om de arme vis mee te nemen. Dit was nog niet genoeg want ze gingen weer verder met hun 'hobby'. Zouden er in Duitsland geen snoekbaars zijn vroegen wij ons af. Ook hoorden wij enkele knallen en zagen twee jagers met hond hun best doen om die laatste haas om te brengen. Wat een hobby... Voor onze gemoedstoestand zijn wij verder gegaan met onze hobby in de richting van de Duursche Waarden en werden we weer geconfronteerd met een lege plas; op de Zaaiz zat helemaal niets. Wel eenden en ganzen in de lucht en warempel daar vloog weer een zeearend over ons heen naar de vogelkijkhut Duursche Waarden om enkele minuten later weer

terug in de richting van de IJssel te vliegen; een juveniele vogel dit keer. Na deze mooie ervaring reden we richting Deventer; de Veenoordkolk en de Teugse Kolk. Daar zagen wij bergeend, brilduiker, nonnetje, grote mantelmeeuw, Pontische meeuw, zilvermeeuw, witte kwikstaart en een slechtvalk boven in een zendmast; bijna elk jaar een zekerheidje. Dus voor de slechtvalk hoefden wij niet meer naar de TV mast in Markelo. Trouwens op de oude fabrieksschoorsteenpijp van Ten Cate Nijverdal is sinds ruim een jaar deze mooie roofvogel ook te zien. Voor de ontbrekende wulp moesten we toch wel naar de Domelaar; een zandwinplas tussen Holten en Markelo. En wie weet wat we daar verder nog zouden tegenkomen. Maar ook deze grote plas lag er verlaten bij. Geen wulpen. Op naar de Sallandse Heuvelrug; meestal beginnen we daar maar nu was het al in de loop van de middag. Op de Sprengenberg zat een klapekster en zagen we een jagende blauwe kiekendief. Ook hoorden we de zwarte specht, kuifmees, kruisbek, boomkruiper, boomklever, steenuil, bosuil en goudhaan. Een grote groep staartmezen bij herberg De Pas van Natuurmonumenten. Een tijdje samen staan observeren met onze kijkers of er geen witkopstaartmees tussen zat maar dat was helaas niet zo. Langs de Regge in Nijverdal had Gerrit tijdens de Reggetelling van een week geleden mandarijnen en Carolina-eend gezien dus wij daar naar toe; en ja hoor; twee paar Carolina eend en 4 paar mandarijneend. Het zijn wel exoten maar ze staan in de Collins Bird Guide (ANWB vogelgids) dus dan tellen ze mee.

Wij zouden om 17:30 stoppen en we waren ook klaar. De lijst werd opgeteld en we kwamen op 101 soorten. Vorig jaar een teleurstellende 88 soorten, dus de dag kon niet meer kapot! De Pullen eindigde met 90 soorten en Erik en Frans met 72 soorten.

Namens de Geitenmelkers,
Roel Janssen

Uit de media

In deze rubriek vindt u becommentarieerde samenvattingen van berichten die in de media zijn verschenen. Als u iets voor deze rubriek hebt; graag het bericht met samenvatting, eventueel voorzien van commentaar, inleveren bij de redactie.

In de Levende Natuur van januari 2020 staat een artikel genaamd "hoe effectief zijn nestkasten voor gierzwaluwen en huismussen?". Vogelsoorten, zoals gierzwaluw en huismus, die wat nestbouw betreft gebonden zijn aan gebouwen, zien bij renovatie of nieuwbouw hun traditionele nestgelegenheid afnemen.

De overheid beveelt bij verwijdering van bestaande nesten aan om geschikte alternatieve nestgelegenheid aan te bieden in de vorm van neststenen, -kasten of vogelvides. Hoe effectief zijn zulke maatregelen eigenlijk en welke factoren zijn van belang voor hun succes?

Nestplaatsen van de gierzwaluw en de huismus zijn in Nederland het hele jaar door wettelijk beschermd, wat betekent dat ze niet zomaar verstoord of verwijderd mogen worden. Van zeven gierzwaluw inventarisaties zijn resultaten bekend. Amersfoort, Amsterdam, Delft, Friesland, Haarlem, Leiden en Noordwijk. Het aandeel van de populatie dat broedt in aangebrachte nestgelegenheden bleek per regio zeer sterk te variëren. In Leiden en Delft was dat minder dan 1% en in Amersfoort het hoogst: 25%. In Amersfoort koloniseerden de gierzwaluwen door middel van nestkasten in geheel nieuwe wijken. In de Amsterdamse nieuwbouwwijk IJburg bleven 700 speciaal voor de gierzwaluw aangebrachte neststenen vrijwel ongebruikt, althans door gierzwaluwen. Er broedden vooral huismussen en spreeuwen in. Veel studies veronderstellen dat het vooral een kwestie van

geduld is voordat gierzwaluwen de nieuwe nestgelegenheid ontdekken, waarbij de juiste locatie een belangrijke rol speelt. Gierzwaluwpaartjes blijven hun hele leven bij elkaar en broeden het liefst elk jaar op exact dezelfde plaats. Bij voorkeur doen ze dat ook echt op hetzelfde nest en als dat verwijderd is, kan een vervangend kunstnest op precies dezelfde plaats worden aangebracht. Gierzwaluwen zijn maar kort in Nederland met als enig doel jongen te krijgen en groot te brengen.

Heel anders is dat bij de huismus. De huismus was een algemene broedvogel maar staat sinds 2004 op de Rode Lijst. De afname van traditionele nestplaatsen onder dakpannen en andere openingen in gebouwen worden vaak aangehaald als oorzaak van deze afname. Het nut van de installatie van vogelvides, nestkasten en -stenen voor de huismus is maar weinig onderzocht en uit wat erover geschreven is, komt een tweezijdig beeld naar voren. Huismussen maken geregeld gebruik van kunstmatige nestgelegenheden die voor andere vogelsoorten bedoeld zijn.

Bij een onderzoek in Zweden lieten huismussen de speciaal aangebrachte nestkasten links liggen en bleven ze de voorkeur geven aan hun traditionele dakpannen. Ondanks de toegenomen nestgelegenheid groeide de populatie niet. En toch zijn huismussen zeer flexibel in hun keuze van nestplaatsen en nestelen. Ze maken zelfs gebruik van stoplichten boven de drukke straten van Manhattan in New York.

huismus

gierzwaluw

De huismus leeft in een biotoop met een straal van 150m. In dat biotoop moet alles aanwezig zijn: groen, zand, water, voldoende voedsel en nestgelegenheid. Ik heb geen ervaring met kunstnesten voor gierzwaluw en huismus, maar wel met de spreeuw welke onder een kapotte dakpan broedde.

Na de renovatie hebben we een spreeuwnestkast laten ophangen. Deze nestkast zit precies aan de andere kant van de muur waar ik zit te schrijven en ik hoor nu, begin maart, dat de spreeuwen bezig zijn in de nestkast een nest te bouwen.

Henk Roelofs

spreeuw

Uit het veld

De wintertelling van de Sovon PTT-telling is alweer twee maanden geleden en het lijkt alsof de herfst is overgegaan in de lente. Daardoor verliep deze telling zonder ongemakken van sneeuw en kou. Er zaten dit jaar niet echt krenten in de pap. In het bos waren de grote bonte specht en de zwarte specht goed aanwezig. Op de weilanden van het Ligtenbergerveld zag ik twee ooievaars. Op de Hexelerheide telde ik een groepje van 50 kramsvogels. Op de telroute Holterbroek telde ik drie grote zilverreigers en totaal 69 wilde eenden en een groep van 17 koolmezen. Ook de kuifeend (15), de aalscholver (2) en een paartje futen waren hier aanwezig.

Ik kom maar zelden in het Holterbroek, mijn voorkeur gaat uit naar de Sallandse Heuvelrug. Op 20 januari hoorde ik de eerste korhaan baltsen. Op 14 februari hoorde ik een korhaan en vloog er een korhen vlak bij mij op. En op 27 februari zag ik twee korhanen in een grove den. Ook was de zang van boom- en veldleeuwerik weer te horen. Ik hoorde de veldleeuwerik op 14 februari en de boomleeuwerik op 28 februari. Ook de zwarte specht was weer druk bezig met de balts. Vooral op de morgen van 5 februari was de baltsroep van verschillende kanten te horen. Het is nog te vroeg om territoria vast te stellen, maar ik zit nu op drie territoria.

De zoektochten naar territoria van kruisbekken leverde nog niets op. Deze vogel kan in februari al broeden. Op weg naar het Boetelerveld op 28 februari zag ik een paartje kieviten

baltsen (het eerste kievitse is op 2 maart in het Gelderse Bruchem gevonden). Op verschillende plaatsen zongen grote lijster en zanglijster. Vanuit een beukenbos klonk de zang van een boomklever. Verderop in het bos klonk de roep van de havik.

Het Boetelerveld is gelukkig weer nat. De poelen zijn overgestroomd. Hier en daar is het waden door het water. Een wilde eend vloog op uit een poel. Grauwe ganzen vlogen over. Toch altijd weer een imponerend gezicht. De winterzon scheen over bos en heide. Ik vond nog bloeiend klein hoefblad en speenkruid: echte lenteboden! Ik kijk nog even over de weilanden, het stille weidse land, met in de verte de heuvels van de Sallandse Heuvelrug.

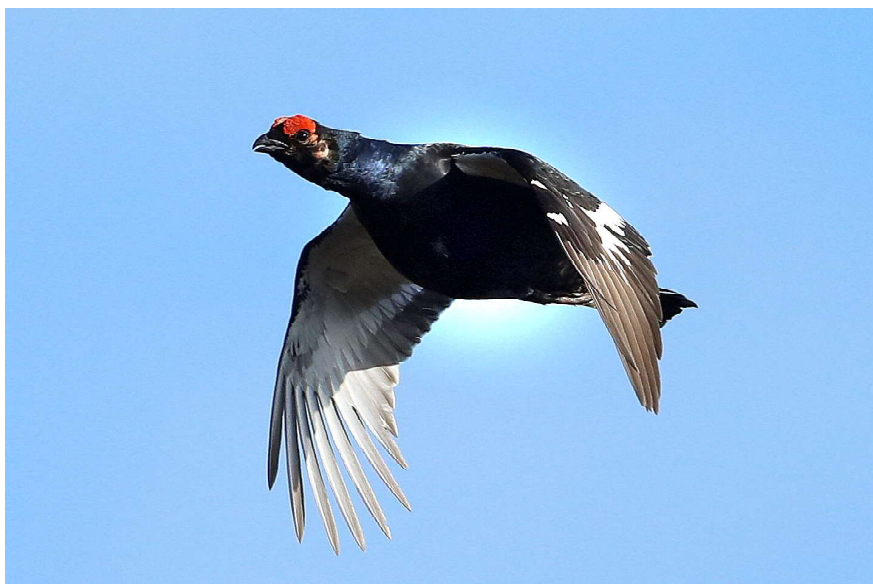
Op een avond hoorde ik de steenuil roepen vanaf een paaltje in een weiland. Even later klonk de roep van een bosuil uit het donkere bos. Een scholekster vloog over met zijn schelle roep. De volgende dag ga ik 's morgens in de regen vogels inventariseren. Ik hoor eerst van koolmezen en een grote bonte specht. En dan zie ik op een modderig paadje de sporen van een das. Ik ga het spoor volgen, maar het spoor verdwijnt opeens in bosbesstruiken en is niet meer te volgen.

Ik loop verder, de zon breekt door en met dat de zon doorbreekt is daar de zang van de kuifmees en klinkt van diverse kanten de vinkenslag. De inventarisatietijd is weer begonnen!

Henk Roelofs

korhoen

Mystery Bird

Tot welke vogelsoort-groep horen de vogels die werden afgebeeld in de vorige Caprimulgus?

Zij behoren tot de **soortgroep van de Honingspeurders** (Indicatoridae).

Al deze vogelsoorten zijn broedparasieten. De eieren worden gelegd in nesten van andere vogels, meestal van baardvogels, spechten en bijeneters. Jan Bosscher wist het!

Taxonomie

Geslacht [Indicator](#) - Stephens, 1815

[Maleise honingspeurder](#) ([Indicator archipelagicus](#))

[Diksnavelhoningspeurder](#) ([Indicator conirostris](#))

[Kleinste honingspeurder](#) ([Indicator exilis](#))

[Grote honingspeurder](#) ([Indicator indicator](#))

[Gevlekte honingspeurder](#) ([Indicator maculatus](#))

[Bleke honingspeurder](#) ([Indicator meliphilus](#))

[Kleine honingspeurder](#) ([Indicator minor](#))

[Kortsnavelhoningspeurder](#) ([Indicator pumilio](#))

[Schubkeelhoningspeurder](#) ([Indicator variegatus](#))

[Willcocks' honingspeurder](#) ([Indicator willcocksii](#))

[Himalayahoningspeurder](#) ([Indicator xanthonotus](#))

Deze drie komen in grote delen van tropisch Afrika voor en zijn gefotografeerd in de tuin van Marakissa Rivercamp. Deze lodge wordt sinds jaar en dag gerund door de Nederlander Joop Hermse en zijn Gambiaanse echtgenote Adama en is voor (Nederlandse) vogelaars een begrip. <http://www.marakissarivercamp.nl/> Het zijn de **grote- kleine- en gevlekte honingspeurder**. In The Gambia leven en broeden 4 Indicator soorten, naast de vertoonde 3 is er nog de **kleinste honingspeurder**.

Gedrag

Honeyguide's zijn genoemd naar een opmerkelijke gewoonte die bij een of twee soorten voorkomt: mensen naar bijenkolonies leiden. Zodra de het bijennest open is en de honing is weggenomen, voedt de vogel zich met de overgebleven larven en was. Dit

gedrag is goed bestudeerd bij de grotere honingspeurder. Honingspeurders kunnen getraind worden om mensen te vergezellen om honing te lokaliseren. Sommige deskundigen zijn van mening dat de co-evolutie van honingspeurders met mensen teruggaat tot de steentijd van de menselijke voorouder *Homo erectus*, ongeveer 1,9 miljoen jaar geleden. Ondanks de algemene overtuiging, wijst niets erop dat honingspeurders de honingdas leiden; hoewel er video's over zijn gaat men ervan uit dat deze video's fake en gemanipuleerd zijn.

Voortplanting en broeden

Het broedgedrag van acht soorten in Indicator is bekend. Het zijn allemaal broedparasieten die één ei in een nest van een andere soort leggen. Deze eieren leggen in series van ongeveer vijf gedurende een periode van 5-7 dagen. De meeste honingspeurders geven de voorkeur aan nesten van baardvogels, bijeneters en spechten. De moedervogel zorgt ervoor dat haar kuiken eerst uitkomt door het ei een dag extra intern te incuberen voordat het wordt gelegd, zodat het een ontwikkelingsvoorsprong heeft in vergelijking met de nakomelingen van de gastouder.

Het is bekend dat de Afrikaanse grote honingspeurder haar eieren legt in ondergrondse nesten en nestholtes van andere vogelsoorten. De kuikens van de honingspeurder doden de jongen van de gastheer met hun naaldscherpe snavels direct na het uitkomen. De jonge honingspeurders zijn in het bezit van een scherpe enigszins gehaakte snavelpunt waarmee hij inhakt op de jongen van de gastouders. Dit gebeurt meestal dus in donkere omstandigheden waarbij de jongen van de honingspeurder als ook de jongen van de gastouders nog blind zijn.

Bekijk het BBC-filmpje [*Talking to strangers*](#) over de samenwerking tussen honingspeurder en mens.

Spottiswoode, C.N., 2013. A brood parasite selects for its own egg traits. *Biology Letters*, 21 augustus online. [Doi: 10.1098/rsbl.2013.0573](#)

Spottiswoode, C.N. & J. Koorevaar, 2012. A stab in the dark: chick killing by brood parasitic honeyguides. *Biology Letters* 8: 241-244. [Doi: 10.1098/rsbl.2011.0739](#)

Spottiswoode, C.N. & J.F.R. Colebrook-Robjent, 2007. Egg puncturing by the brood parasitic Greater Honeyguide and potential host counteradaptations. *Behavioral Ecology* 18: 792-799. [Doi:10.1093/beheco/arm025](#)

Hoe heet deze vogel?

Oplossingen voor 15 juni 2020

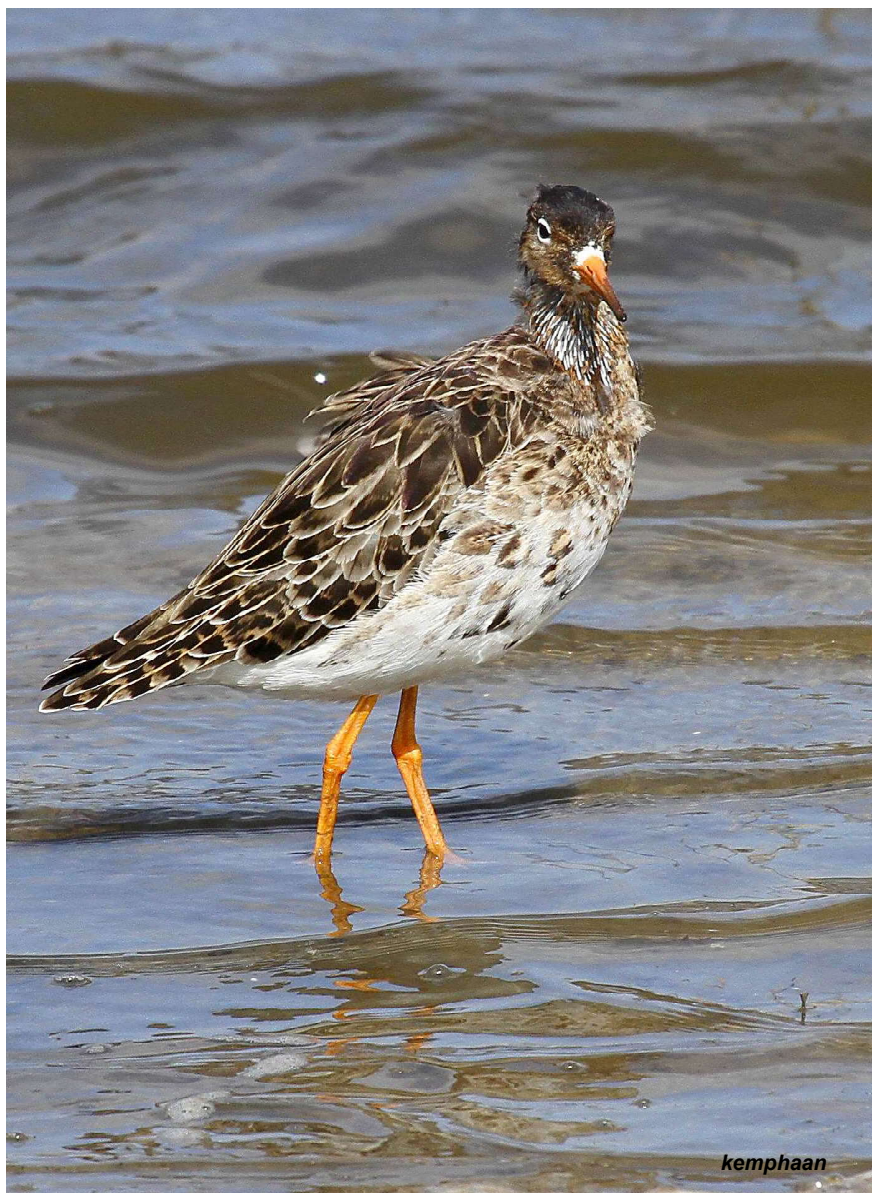
Inzendingen naar Roel Janssen (r.j.janssen@online.nl)

Afsluiting van het Wierdenseveld broedseizoen 2020

Het Landschap Overijssel heeft de Hortmeerweg in het Wierdenseveld ter hoogte van de slagboom bij de schaapskooi afgesloten, voor alle bezoekers. Reden voor deze maatregel zijn klachten over toenemende aantallen bezoekers (fotografen) die zich niet aan de regels houden; zo zouden blauwborsten met geluid gelokt worden voor foto's; dit is 'not done' in het broedseizoen want dit zorgt voor verstoring! Ook worden er pogingen ondernomen om het afgesloten gebied in te gaan op zoek naar kraanvogels. Tevens blijkt dat de Covid-19 richtlijnen niet worden nageleefd. De vogelwerkgroep heeft alle begrip voor deze maatregelen maar vindt het tegelijkertijd triest dat dit nodig is. LO heeft aangegeven deze zaak serieus te nemen en ook van plan is te handhaven d.m.v. boetes.

Roel Janssen

kemphaan

Vogelwerkgroep Midden Overijssel

Bankrekening: NL62ABNA0591160706
t.n.v. Vogelwerkgroep Midden Overijssel
te Nijverdal

Secretariaat: Beatrixstraat 2
7442 SC Nijverdal

Telefoon: 06-42733996

E-mail: info@vogelwerkgroepmiddenoverijssel.nl

Website: www.vogelwerkgroepmiddenoverijssel.nl

De VMO rekent het gebied tussen Ommen, Wierden, Markelo en Raalte als haar werkgebied. Activiteiten van de vogelwerkgroep zijn o.a.:

- het uitvoeren van broedvogelinventarisaties
- het houden van excursies voor leden
- het op aanvraag organiseren van vogelexcursies in de regio
- het uitgeven van dit verenigingsblad

De werkgroep doet mee aan landelijke tellingen van het SOVON en Vogelbescherming Nederland.

Het bestuur van de VMO bestaat uit::

Gerrit Dommerholt	voorzitter	Nijverdal	(06-11539430)
Ronny Hullegrie	secretaris	Nijverdal	(06-42733996)
Jan Bosscher	penningmeester	Nijverdal	(0548-619932)
Roel Janssen	bestuurslid	Hatter	(06-15428467)
André Marissen	bestuurslid	Nijverdal	(0548-617736)

Lidmaatschap 20,- euro per jaar.

De vereniging kent ook donateurs, die de vereniging financieel ondersteunen. Donateurs krijgen een abonnement op Caprimulgus en kunnen deelnemen aan de excursies.

Meer weten over de Vogelwerkgroep Midden Overijssel of lid of donateur worden, neem dan contact op met een van de bestuursleden of verzend een e-mail.

Foto's	pagina	5	: Warner Bruins
Foto's	pagina's	7, 8, 12, 13, 15, 16	: Roel Janssen
Foto's	pagina	10	: Roel Janssen en Ronny Hullegrie
Foto's	pagina	12	: Jan Loos en Gijs Tjeerdsma

Volg de vogelwerkgroep ook op Twitter en Facebook:

<https://www.facebook.com/Vogelwerkgroep-Midden-Overijssel-251725534866136/>

<https://twitter.com/VWGMidOverijssse>

